

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.721 van 2 april 2015
in de zaak A. 214.407/VII-39.266.**

In zake : 1. Oscar STAPPERS
 2. Hanife YILMAZ
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ludwig Sol
 kantoor houdend te 2300 Turnhout
 Gemeentestraat 4, bus 6
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de DEPUTATIE VAN DE PROVINCIE ANTWERPEN

Verzoekende partijen in tussenkomst :

1. Cornelis VAN GESTEL
2. Cornelia VAN OORT
samen vormend de maatschap VAN GESTEL - VAN OORT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Guy Schiepers
kantoor houdend te 3700 Tongeren
Henisstraat 15
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 4 december 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincie Antwerpen van 11 september 2014 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ravels van 12 februari 2013, houdende weigering van de milieuvergunning aan de maatschap Van Gestel - van Oort voor het exploiteren van een melkveehouderij, gelegen aan de Beekseweg 62 te Poppel, gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en aan de maatschap Van Gestel - van Oort de

gevraagde milieuvergunning wordt verleend.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 26 maart 2015.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Mattias Vandevyvere, die loco advocaat Ludwig Sol verschijnt voor de verzoekende partijen, landbouwingenieur Jo Van de Ven, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Kasia Fransen, die loco advocaat Guy Schiepers verschijnt voor de verzoekende partijen in tussenkomst, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De maatschap Van Gestel - van Oort dient op 25 oktober 2012 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ravels een milieuvergunningsaanvraag in voor de exploitatie van een melkveehouderij, gelegen aan de Beekseweg 62 te Poppel.

3.2. Bij besluit van 12 februari 2013 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ravels de gevraagde milieuvergunning.

3.3. Tegen deze beslissing wordt op 12 maart 2013 bestuurlijk beroep ingesteld bij de deputatie van de provincie Antwerpen.

3.4. Met een besluit van 4 juli 2013 verwerpt de deputatie het beroep en bevestigt zij de beroepen beslissing.

3.5. Voornoemde beslissing wordt door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 227.226 van 29 april 2014 in toepassing van artikel 30, § 3, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

3.6. Vervolgens wordt de beroepsprocedure hernomen en in dit kader worden de volgende adviezen uitgebracht :

- a) de afdeling Milieuvergunningen verleent een gunstig advies;
- b) het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ravels brengt een ongunstig advies uit;
- c) de dienst Integraal Waterbeleid adviseert gunstig onder voorwaarden;
- d) de Provinciale Milieuvergunningscommissie stelt voor om het beroep gegrond te verklaren en de beoogde vergunning te verlenen.

3.7. Op 11 september 2014 neemt de deputatie van de provincie Antwerpen de thans bestreden beslissing waarbij het bestuurlijk beroep gegrond wordt verklaard, de beroepen beslissing wordt opgeheven en aan de maatschap Van Gestel - van Oort de gevraagde milieuvergunning wordt verleend.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. De verzoekende partijen in tussenkomst hebben een "nota m.b.t. tussenkomst inzake de door verzoekende partij gevorderde schorsing" ingediend. Een dergelijk stuk is niet bekend in de kortgedingprocedure en moet uit de debatten worden geweerd.

V. Ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst

5. Overeenkomstig artikel 10, § 2, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State (hierna : procedurereglement kort geding) dient het verzoekschrift tot tussenkomst inzake de vordering tot schorsing een uiteenzetting te bevatten van het belang van de verzoeker tot tussenkomst alsook de uiteenzetting van zijn argumenten.

Het verzoekschrift tot tussenkomst bevat geen uiteenzetting van de argumenten van de verzoekende partijen in tussenkomst.

Het verzoek tot tussenkomst is bijgevolg niet ontvankelijk.

VI. Onderzoek van de vordering

6. Krachtens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden.

Spoedeisendheid

7. De verzoekende partijen staven de ingeroepen spoedeisendheid als volgt :

"De Memorie van toelichting bij het wetsontwerp houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State, Parl. St. Senaat 2012 - 2013, nr. 5-2277/1, 13, bepaalt dat de spoedeisendheid zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van een vernietigingsprocedure niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, 'op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen'.

In de bestreden beslissing d.d. 11 september 2014 wordt een milieuvergunning toegekend aan de maatschap VAN GESTEL - VAN OORT om een melkveehouderij te exploiteren voor o.a. 200 grote zoogdieren.

Indien de bestreden beslissing wordt uitgevoerd, leidt dit tot een aanzienlijke schade voor verzoekers en worden hun rechten, waaronder o.a. het eigendomsrecht, op onherroepelijke wijze geschaad.

De zaak is bijgevolg te spoedeisend om een behandeling ervan in een procedure tot nietigverklaring af te kunnen wachten.

Door de schorsing worden de rechten van partijen gevrijwaard totdat een definitieve rechterlijke beslissing is tussengekomen.

De schorsing van de bestreden beslissing d.d. 11 september 2014 is derhalve noodzakelijk".

Beoordeling

8. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift "een uiteenzetting van de feiten (bevatten) die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen". Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding. Dit houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van het bestreden besluit.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden

gevorderd "op elk moment" en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties willen verlaten waarbij "geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt" (memorie van toelichting, Parl. St. Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 4). De spoedeisendheid "zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van (de) procedure (ten gronde) niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen" (memorie van toelichting, Parl. St. Senaat, 2012-13, nr. 5-2277/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State).

9. In zoverre de verzoekende partijen stellen dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing leidt tot een "aanzienlijke" en "onherroepelijke" schade, negeren zij het feit dat, zoals uit de terechtzitting is gebleken, de milieuvergunning actueel niet ten uitvoer kan worden gelegd omdat de voor de inrichting vereiste stedenbouwkundige vergunning niet voorhanden is.

De spoedeisendheid van de vordering is niet aangetoond.

10. Er is niet voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. Het verzoek van Cornelis Van Gestel en Cornelia van Oort, samen vormend de maatschap Van Gestel - van Oort, tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt afgewezen.

2. De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van twee april tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron